

Posudek školitele na bakalářskou práci Dany Füstové *Dovolená ROH v poválečném Československu. Rekreace v historické perspektivě*. Praha, Pracoviště orální historie FHS UK 2012, 70 stran plus přílohy

Bakalářská práce zaměřila autorka na téma, kterému se dlouhodobě věnuje a k němuž ji podle vlastních slov navíc pojí i osobní vzpomínky z dětství. Jedná se o téma v historiografii doposud nepříliš zpracovávané, což je do jisté míry s podivem vzhledem k masovosti fenoménu. Kromě několika studií a dílčích zpracování v podobě diplomových prací v české historiografii doposud chybí systematictější zpracování poválečného cestovního ruchu. I proto je autorčinu volbu na téma let 1945-1948 s dílčími přesahy nutno ocenit.

Jako metodologická východiska slouží autorce jednak historická analýza dobového tisku a archivních materiálů z Archivu ÚRO a dále pak analýza a interpretace relevantních rozhovorů k tématu pocházejících ze sbírek Centra orální historie ÚSD AV ČR v.v.i. Autorka si velmi citlivě klade výzkumné otázky v podobě snahy o pochopení fenoménu dovolené, její individuální reflexe a následné začlenění poznatků do kontextu doby. Při této nelehké práci nad tak komplexním tématem autorka prokazuje velkou znalost specifických využitých pramenů a jejich typologie, což je hodno ocenění. Jako otázku do diskuze bych chtěl položit, proč se autorka nakonec rozhodla nerealizovat vlastní rozhovory a jaké jsou z jejího pohledu možnosti čerpat z dalších pramenů v Archivu ÚRO?

Struktura práce je velmi promyšlená a přehledná a ve svém líčení „od obecného k jedinečnému“, v podobě jednotlivých zastavení u vymezení základních pojmů, ekonomických a politických aspektů sledovaného období, geneze a programu ROH, možnosti cestování čs. občanů, rekreací ÚRO a ROH a konečně u reflexe pamětníků. I když se jedná o velmi obsáhlé, přesto i práce v tomto o formátu působí značně sdělným a vyváženým dojmem. Jako pozitivní pro celkové vyznění se jeví již zmiňovaný fakt, že autorka se v určitých pasážích neomezuje pouze na vytčené roky, ale pracuje i přesahy do dřívějších i pozdějších dob (např. do éry první republiky nebo do let druhé světové války). Zvláštní ocenění zasluhuje shrnující závěr, který obsahuje podnětné úvahové pasáže. Naopak mezi dílčí nedostatky z mého pohledu patří místy poněkud fragmentární a ilustrativním dojmem působící analýza vzpomínkové reflexe, který by v budoucnu mohla jít do větší hloubky (např. po vzoru Jany Noskové o vztahu k masové organizovanosti ve sborníku interpretačních studií *Obyčejní lidé...?!*), a dále konečně pak drobné nedostatky faktografické (např. Čedok byl znárodněn v roce 1948 a nikoliv v roce 1945 – s. 35) či odkazové (např. komplikovanost v oblasti Č-N vztahů je možné dokumentovat odkazem na příslušnou odbornou literaturu než na filmové dílo – s. 59). Do diskuze bych chtěl opět položit otázku, jakými směry by se z pohledu autorky výzkum dal realizovat v budoucnu?

Po formální stránce je práce sepsána na velmi vysoké úrovni vzhledem k formátu práce, je velmi čtivá, byť autorka při svém psaní místy přílišně „podléhá“ jazyku pramenů a dobové literatury (např. s. 40). V seznamu literatury by bylo pro lepší přehlednost třeba odlišit jednotlivé typy využitých pramenů.

I přes uvedené nedostatky se jedná o velmi zdařilý příspěvek poskytující vzhled do jedné z oblastí cestovního ruchu a života společnosti v poválečném období a vřele doporučuji autorce v načatém tématu pokračovat. Práci doporučuji k obhajobě a v případě úspěšné ústní obhajoby doporučuji hodnocení 1 (výborně).